

Voják

Jaroslav Hutka

1. Jede voják do útoku, pot mu blejská na líci,
mysl má ve velkém zmatku, přemýšlí vo dezerci.
R: Koukej, jakej je to fajn voják, to je voják, to je voják,
koukej, jakej je to pěknej voják.
2. Chtěl by raději s holkou ležet, svoje pány zatrací:
"Kterej trouba si to vzpomněl, zřejmě neměl co na práci."
R:
3. Vtom v hlavě vojáku blesklo, v duchu se sám usmívá,
už mu není vůbec teskno, svižně z boje utíká.
R:
4. Bloumá krajem beze zbraně a nemá nic na práci,
do obilí pustil koně, chytá barvu na slunci.
R:
5. Cvrčci cvrkaj' noční koncert, muž přichází k vesnici,
panímáma peče buchty, voják moc pochutná si.
R:
6. Po večeri dcera sklízí, voják ještě není syt,
tak do úsvitu tělo sytí, polil ho ten svatej cit.
R:
7. Bohové mu hodně přáli, ale výživné dětem neplatí,
to vše zavinila vojna, kdo svobodu mu navrátí?
R:
8. Rodinu pak založili, syn se těm dvoum narodil,
syna pěkně vychovali, a ten školu vychodil.
R: Koukej, jakej to bude fajn voják, to bude voják, to bude voják,
koukej, jakej to bude pěknej voják.
9. Otec se moc zaškaredil: "Kdepak, z toho voják nebude,
já sám jsem se z vojny ztratil, ani von tam nepude."
R: A tak se z něj nestal voják, žádněj voják, žádněj voják,
a tak se z něj nestal voják.
10. Syn se proto nevoženil, nemoh' ženskou najítí,
jen tomu, kdo z bitvy prchá, můžou bozi fanditi.
R: A tak se z něj nestal voják, to je malér, to je malér,
koukej, jakej je to pěknej protest.